

LO GERONÉS

SETMANARI PORTA - VEU DEL "CENTRE CATALANISTA DE GERONA Y SA COMARCA,"

PREUS DE SUSCRIPCIO	
Gerona	1 pesseta trimestre
Mora	125 id. id.
Extranger	1'50 id. id.
Un número,	10 céntims

Any 1.er

Administració y Redacció SABATERIA-VELLA 1.er

ANUNCIS Y COMUNICATS

Preus convencionals

De tots los llibres, folletons, etc., que s'remetin á la Redacció, se n'donarà compte en lo Setmanari.

Dissapte, 6 d' Octubre de 1894:

Núm. 27.

SECCIÓ GENERAL

DISCURS

Del President del Jurat Calificador del Quint Certamen Literari
DEL

CENTRE CATALANISTA D' OLLOT

En Joaquim Botet y Sisó.

ILTM. SR.

SENYORES Y SENYORS:

No la gayres dies llegia en un dels mellors periódichs de Valencia, un escrit degut à la ploma del poeta capdal de les lletres valencianes, En Teodor Llorente, en lo qui, ab ben trempades armes, feya cara als detractors dels Jochs Florals que en la ciutat reconquerida per nostre Rey En Jaume celebra tots los anys *Lo Rat Penat*, la societat més regionalista de totes les que hi ha en lo regne nòs bell, que 'n temps anyorables formà part integrant de la confederació catalana-aragonesa.

En ell, l' eminent escriptor, regirantse contra 'ls enemis més o menys dissimulats d' aquella societat patriòtica, los apostrofa ab èxes paraules:

—Qué 'ls Jochs Florals no son més qu' una esterioritat brillant! Donchs, probéu de traurelhi lo que sembla que no 'ls serveix sino de pretext. Probi de fer una festa qualsevol i que no siga una societat merament recreativa; la que més simpàtica sia á la gent de bon tò; inventi qualsevol motiu per elegir una Reyna voltada de cort flamant. No s'ayindrien les nostres discretes dames á prendre part á 'n aquesta frivilitat insulsa. Oferéxense, si, de bon grat, á seure's en la cuadra d' or del Rat Penat, porque significa alguna cosa, perquè respon á ideals nobles, lo tribut que paga la dona valenciana la corporació quin objectiu es horarà les glories de Valencia.—

Y, efectivament, los Jochs Florals de Valencia, com los de Barcelona, com lo Certamen d'Olot, com los nombrosos Certámens que ab constància lloable tantes altres ciutats y viles de Catalunya celebren, no son una esterioritat brillant, no son una frivilitat insulsa, no son una funció més del programa de la Festa Major; sino que significan alguna cosa, responen á ideals nobles, tenen per objecte cantar les glories de la Pàtria.

Com consola, Senyors, com axeca l' esperit en aquells temps de positivista egoisme y d' escepticisme enervant, veure alejar un sentiment espansiu y després, y sentir batir 'ls cors tots á la una, importats per recorts comuna de glories y tristesses y reviscolats per l' esperança d' un renaxement qu' aleteja per l' ayre, que no 's veu ni 's palpa; però omplia l' espai y l' ànima i sent y s' hi gosa fins sense donarsen compte.

Aquest renaxement tot entusiasme, tot amor, tot esperança, es la vèu de la pàtria, es la vèu de Catalunya que truca al cor de sos fills y 'ls hi demana que la retornin á la vida de la dignitat y de la honra. Y, al sentirla, los fills de Catalunya se commouhen; una corrent de germanor olega 'ls odis y malesvolenses que 'n dies malestruchs los descompariren y, al veure á la pàtria sota 'l joc de gent forastera que la menysprea y li xucla la sang, tornan enrera los passos qu' havíen fet pels camins ahont buscaven enganyosament sa ventura y, aplegantse altre volta poch á poch, emprènen junts ab nou dalé y coratje la dressera qu' ha de condúhirlos á la regeneració de la pàtria catalana.

Quina es aquesta dressera?

Es lo viarany estret y plé d' obstacles de la reinvindicació de tot lo nostre, de lo que fou lo patrimoni de nos tres passos, de la arca santa ahont servavan los pergamens nets de pols de sa noblesa y los títols may tacats de ses llibertats y de sos drets.

Es l'integritat del territori de Catalunya, trossejat a vuy, com la túnica de Christo, pera vestir la nuesa de saigs

afamats que, pera fustigarnos, de lluny nos envian los que s' han fet nostres amos.

Es la facultat d' expressarnos sempre en nostra parla, forma sensible de nostre pensament y espill de nostra conciencia: violada y engrillonada pels qui prenen, falsament, esser los mantenedors de son respecte y de sa llibertat.

Es la vida de nostre Drét, puntal de la familia catalana y 'sont abundosa de treball y de riquesa, abandonat avuy en mans de gent forastera que 'l malmenan y 'l torsan.

Es lo conexement de nostre historia, desfigurada y no ensenyada á nostres fills, per la malícia, més que per l' ignorancia, dels que voldrían esborrarla de la memoria dels homens.

Es lo govern de casa per nosaltres mateixos, y no per gent mercenaria que no respecta nostres creencies, escarneix nostres costums, minva nostres forces productives, desconex la nostra llengua y 'ns tracta com á poble conqueriat y com á paries degenerats y débils.

Ahi! Si totes les forces que 'ls catalans han malgastat y malgastan en lluytar ells contra ells per interessos mesquins de banderia, per ideals desacreditats ó utòpicos y per personificacions ménors ó menys llegítimes de drets, mai superiors als de la Pàtria, les haguessen empleat y les empleassen en combatre plegats per Catalunya, en defendre los interessos de la terra y en reconquistar sos drets perduts y les llibertats que 'ns han preses; ¡qué diferente fora la sort de la terra catalana! ¡cómo l' envejarien altre volta los pobles del mon; cómo toruaría á onejar respectada arréu la bandera de les quatre barres! ¡cómo s' axecarien novament, com s' ha axecat la basílica de Ripoll, los temples de Poblet y Sant Esteve, lo Palau de la Generalitat, les cases comunals dels pobles, los edificis dels gremis! ¡cómo lumarien les xameneyes de les fàbriques y escumarien les rescloses y rossejarien los camps ruberts de daurades espigues! ¡Y cómo arrencariem, senyors, la gavina de la taula, ahont, per vergonya nostra, clavada en care està desde fa prop de dos segles!

Pero, aquest noble ideal s' ovira molt lluny. Avuy l' esperit de pàtria se va esborrant de la conciencia pública. L' home corra adulterat darrera d' un humanitarisme mentider y vaporós y se pert en la vuydor de la multitut sens nombre, escampada per tota la terra, com se pert l' àtom en l' immensitat dels mons qu' omplen l' univers creat.

Arreca de son cor l' un darrera l' altre tots los sentiments afectius, tots los llaços de germanor y benevolensa que li feyen soportable la vida en aquest vall de llàgrimes. Desconeix á Deu y no li tributa adoració; menysprea á la pàtria y no li dona 'l concurs de sa sang ni de ses forces; nega á sos pares y no 'ls presta sumisió ni obediencia; avorreix á son prohisme y enveja y desitja ses riqueses y sos plahers.

L' home sol, aïslat, percut com l' àtom, vol com aquest dexarse portar y abandonarse solsament á les lleys de la materia; renega de ses facultats superiors; renuncia á tota lluya; preté llibertarse de la ley de la sociabilitat, y vol viure lliurement com les feres disputantse ab sos semblants la satisfacció de sos instints y de sos apetits y logrant l' ideal de la llibertat en la ausència de tota regla moral y de tot poder, de la igualtat en la comunitat de la miseria y de la fraternitat en la negació de tot respecte y de tot amor.

No creyeu, no, Senyors, qu' exageri: aquesta es la conseqüència fatal y necessària d' haver desconeugut les lleys divinals que governan lo cor humà. Arrencats del cor del home l' amor y l' temor de Déu, l' adhesió y l' sacrifici per la pàtria, l' estimació y la sumisió als sers que li han donat vida, s' ha proclamat la igualtat, la llibertat y la fraternitat dels homens; y aquests, sense cap fré moral, sense cap afecció, s' han trobat sols y abandonats en la lluya per la existència, y l' egoisme s' ha sobreposat á tot altre sentiment, y may com avuy havia sigut tant intensos los odis, may s' havíen mostrat com avuy se mos-

tran les renouies y l' esperit de destrucció contra tot lo existent.

Encara no sá un any, conmogué l' mon un fet execrable ocorregut á Catalunya, la mort de gran nombre de personnes en lo Teatre del Liceo per l' esclat d' un bomba tirades al etzàr desde l' quint pis ab lo sol si de fer mal y pèra donar testimoni de la existència d' aquests odis y aquests rencors. Permetéume depositar una llàgrima en la tomba de l' amic Cardellach, víctima ignorant de la perturbació dels esperits. ¡Lo qui 'l va matar ni sisquera l' conexió! ¡Lo mateix li tenia ell qu' un altre! Era un anarquista, un àtom, sense religió, sense pàtria, sense família: lo únic llàç que l' unia ab altres sers humans era l' odi comú á la societat, l' enveja á tots aquells que poden gosar de la vida.

Desde llavors han sovintejat los atentats contra l' ordre social com tots sabéu, però cap iguala en perversitat y horrors als incendis dels Estats Units d' Amèrica. Pobles y viles enters han desaparegut, los morts se comptan per milers y 'ls boscos encare cremar. Sembla que l' home, en son furor, hage volgut igualar á la naturalesa y disputarli 'ls estragos dels cataclismes geològichs.

(S' acabard.)

Lo Regionalisme y l' Sr. Castellar

(Carta d' D. Salvador Golpe.)

Villagarcia d' Arosa, Setembre 14 de 1894.

Mon estimat Golpe: aquesta carta ti' esrich desde la vora de la encisadora ria d' Arosa, ab infinita alegria. Castellar, lo geni de la oratoria y de la inconsequència, lo destre artista de la paraula rítmica, Castellar dich, jassombrat, oh Salvador!... es dels nostres, es un regionalista pur sang que professa y defensa nostres mateixos principis y 'ls predica millor, ab exa eloquència que l' ha axecat al pinàcul de la fama, l' ha convertit en l' ídol de les masses democràtiques y per la qui té glòria llegítima de la tribuna espanyola.

Me faltava temps pera ferte saber tant agradable nova. Ple de goig al veure com pexos tant grossos enrobus texen nostres doctrines, callo y me preparo com tú, á sentir l' oràcul.

Parla l' gran tribú:

«Lo Pirineu y 'ls dos mars son les fites marcades per la naturalesa. Dintre d' elles hi cap la unitat més ferma sobre la varietat més rica.

«Miréu passar l' astur, lo cantabre, lo lusitá, lo vasch, lo galàtic, lo grech de les costes de Catalunya y de Valencia, l' arab andalús y murciá, lo celtiber aragonés, y en llur caràcter, en llur història, en llurs costums, hi ha una varietat immensá qu' está demandant á crits una llibertat amplissima en llur propi govern, en llur propia vida. Cad' una d' aquestes províncies ha fet un miracle. Asturies tota sola vençeu als romans, Galícia sola als normans, Navarra sola á Carles Many, Aragó, Catalunya y Valencia domenyaren á Italia y á Grecia; Portugal l' Orient, Castella y Andalusia l' Amèrica. Miréu lo que poden totes soles les nostres províncies. Donchs bé, diéuoshi que 's necessita un gran esforç y veureu com TOTES ARRIVAN FINS AL SACRIFICI EMPERAMOR DE LA UNITAT DE LA PÀTRIA. Juntes lluytaren en los camps de Calatañazor, juntes en los cims de les Naves, juntes á les portes de Tarifa, juntes en l' hora de Granada, juntes en les aigües de Lepant, juntes, quan ausents los seus reys, mestresses de si mateixes, electrissades per la revolució, necessità l' mon que s' axecassen pera desfer les hosts fins llavors invencibles del capitá de nostre segle. «Si l' unitat està fondament arrelada, si no pot perillar, si no s' ha trencat mai, ni sisquera sota les petjades de regions estranyes (perquè no estableix la DESCENTRALISACIÓ ADMINISTRATIVA Y POLÍTICA, sens parar reclamada per tots nostres governs). La província, mestressa de la seua administració, de son pressuposít, de ses diputacions; lo municipi independent, donarien la solució del problema que endebades tractan de resoldre tots

la nit del diumenge prop passat, ab dues empreses quo illuminin nostra vila, pùblica y privadament nos quedarem a las foscos, en hora en que regnava un tramontana i y unas tenebras com si arrivés lo fi del mon.

Res, desperfectes en ambas líneus: lo terrible del cas deuria ser, que sempre que això succehesca s' escaurá en nits de temporal com la de Sant Geroni d'aquest any. Fí gúris le suyo del que s' robava nervios, en sa casa lloint, per exemple, un pàrrafu suïcènt sobre l's escàndols de la companyia arrendataria de las cédulas, sobre la figura fatídica de Gamazo o la lleü despòtica d' Eu Grizard, trobantse instantaneament a las palpantans sens preocidar un segon dia aviat!

Sembla que la missió dels PP. Jesuitas produueix frufts excellents y arreplegan algunes que portavan la llana bruta y sense tondre desde quinze y divuit anys.

Mal hivern se prepara pels pobres pagesos: als qui han perdut en una sola nit quaranta y cinquanta quartetas de fajol, lo patnegre y escàs ab quo s' alimentan durant los mesos de las grans nevades, que en altre nació se 'ls extimida de tributs almenys durant un any, no se 'ls abonará un céntim. Los serà embancar lo poch que 'ls resti y amenassar ab tots los horrors de la miseria.

Y estos son los que no buscan resses ni promohen escàndols: y més suferts, més explotats que obrers de las vilas, compleixen encara ab sos deserts devant de Deu y del Céssar. Pues si arriva'l dia que la pa ciencia s' acabi, serà impotent la forsa pera deturar.

VARIETATS

UNA PESCA D' ÀMFORES

Antes d'ahir, anant camí de La Selva, vaig saber pel me'm acompañava que 'l dia avans havien sigut tretes del mar una polla de gerres estranya forma, a les qui s'atribuïen centenars d'anys d'antiguitat.

Vaig presumir de lo que s' tractava de fet arribant al Port de la Selva, vinguis en coneixement de que s' havia verificat una pesca del tor noua en los anals marítims; una pesca d' àmfores.

La cosa val la pena d' esser contada sense deixar cap detall.

Trenta dos anys ha qu' un busso del Port de la Selva, encare viu, descubri en lo fons del mar un pilo d' àmfores y ab tot cuidado va pendre les senyes del Hög de tant estranya trovalla. Era aquest la petita cala coneguda ab lo nom de *Cativa*, que s' troba a la banda de tramontana del Cap de Creus, entre la punta dita la *Creu*, prop del Port de la Selva, y el Cap Gros.

Alguns anys després, un pescador de palangra qu' anà a pescar a la *Cativa*, agafà ab l' am la mansa d' una de les àmfores y la va traure a fora. Posseïs forsa temps tant curiosos exemplar un vehí del Port de la Selva y últimament ha matat a parar al taller dels germans Masriera, ahont se conserva encare.

Era, donchs, cosa sabuda l' existencia de gran nombre d' àmfores a la *Cativa*, sense que ningú hagués tractat de truirens. Aquest estiu l' albir fèu qu' uns bussos de La Escala anaren a la badia de la Selva pera pescar lo que s' havia pres en altres temps, cosa qu' ha millorat lo preu de la pescada. Aquest article pèt menys preu injust de la moda.

La presencia del busso a la Selva suggesti a dos intel·ligents d'autors, que sitaren en ell estudiéjan, los doctors Romuald Alfàras y Joaquim Marés, l' ideya d' explotar lo fons de la *Cativa*, pera buscar lo tresor arqueològich del qui se tenia noticia certa. Així, aquest si llegaren lo treball dels bussos y demanaren la ajuda del que 'n passats temps havia vist alegudes sobre l' fach submarí lo pilo d' àmfores qui, per rabi de son color fosob, li presenta l' efecte de canons vells. Trastàdats al seti designat, lo vell busso que s' recordava perfectament les senyes qu' havia pres en altre temps posà l' escala qu' havia de servir pera la submersió y malgrat tots se pogueren convençer de son bon ull y de sa felia memòria. Fet un viatge d' exploració lo brusc que baixa el marge de la mar pera la badia, i en el mateix postres avint a dos brasses de fondaia, les àmfores que 'l mar havia guardat en ses entrañas en espai de tants segles, amagades de la mirada de l' home, sense sufrir los efectes dels temporals on' aveçan l' iugos mous y tal somure sa superficie.

Valguem que la feina d' obres de carreu comensaren los treballs d' estracció. S' enfonsà l' busso, lligà per la base una de les àmfores y sens gran esforç fou treta al aire lliure. No es cas de descriure aquell hermos espectacle y s' endevina l' impressió barreja de religiositat y sensació poètica, que' s' experimentaren tots veient apareixer aquella cosa tan misteriosa palpable d' estats passades, voltat de misteri, que sortia sencer, ab ser tant trencadis, al cap d' unes quantes hores. L' aspecte dels mars, pera donar exemple de com passan los homes y les coses durant. L' aigua del mar regalava de ses corves cares, los colors més brillants de la paleta ornavan sa llisura y s' largava y petxava berenyan de son interior plé de fach.

A n' aquesta àmfora se cognoscen altres y altres: al principi senyeres totes, sortian sens gran treball; després costava ja més arrancarles del submari fons, fets que de totes passaven vista a la tempesta y ne' les deixava agnar sens guardarne en ses urpes cobejat fragment. Dos dies durà la feyna; que tot sovint devia parar per l' enterboliment

de les aigües que no deixava trevallar als bussos. De tant en tant creyen aquests haver trobat alguna cosa desconeguda, burlats pels enlluhernadors matisos que les vegetacions submarines han donat a l' aquella terressa tosca, y 's del bot estiravan ab afany la corda trobant en sou estrém esquerdisos d' àmfora d' un color roig sangnós. Una de les assenccions produui no sospitada sorpresa: la corda havia sigut fitigada a la eiga d' una ancre que formaba ab l' àmfora un sol tot per medi d' una soldadura intrençable.

Cinquanta àmfores se tragueren, dotze perfectament conservades y les altres ab algunes tares. Sortiren, ademés, trossos de deu o dotze àmfores, quedanhi encare segons digueren los bussos, bastants exemplars més en lo fons, però de difícil estiraure per estar fortament entanquats en lo fons.

En el maratzém de D. Romuald Alfàras, arrimades a la part de l' illa que basa en un sostre de sorra, vaig poder contemplar a pler exa variada col·lecció d' àmfores, encare humides, mostrant senyals visibles de sa llarga estada en la mar. Jo no sé quina tristesa produuen aquells objectes que vegeren sens dubte escenes de condol avans de enfonsar-se en la mar que 'ls guarda condrets en ses entranyes; semblaven idols arrancats de la terra per la mà de l' home. D'avant d' aquella exòtica llogi d' objectes retornats a la llum, després d' una desaparició qu' ha durat potser més de dos mil anys, se desboca ma fantasia. Y evogué una d' exes naus lleugeres, mogudes al compàs dels remes, que llenyava als mars la grega Marsella, arrastrada pel levant a les Costes del Cap de Creus estallat en ses roques y llegant al mar les àmfores plenes del vi que portava en sa bodega, pera regalo dels habitants d' Empúries. Néptú que ha sigut en tot temps amic del Bacó, deixà esfondrar la nau y portà a sos palau les àmfores que les oves li disputaven.

Y ab quin entusiasmé d' artista ha trevallat la mar en elles! La grollera terrissa, sens cap adorno ni cap senyal, s' ha tornat un gerro ornamentat per la més genial fantasia. Perfum de ses nanses algunes marines, formant a l' entorn flochs capritxoscs; les petxines fortament enganxades a ses parets semblan relius mentjats pel temps; trossos de coral sorten de la superficie y crostes de marèpores se veuen aquí y allà, formant les concrecions calcínals un texit de petites arrels que s' enroscan com una marescova. Los colors més vius esmalten llurs contorns, com si fossen acabats de pintar, juntantse ab armonia, com los matisos variats de les roques y 'ls tons diferents de les ones. Son brillant pintat y ses belles incrustacions que resaltan ab l' humitat; les hi donan l' aspecte de gerros japonesos. Es de temer que l' contacte de l' ayre perjudicarà son color y rebaxarà ses incrustacions, prenen los tons esmortits de les plantes submarines tretes fora de son ambient. Exes àmfores deurien esposarse dintre d' un aquarium pera mantenir viu y esplendent lo treball capritxós ab que la mar ha vestit la miserabile armilla.

Al fixar los ulls per última vegada en aquella insignificant reconquesta de lo molt que la mar ha robat a la terra, de les despulls innombrables qu' avara serva en ses entranyes, recordava que no molt lluny de les àmfores jauhen, segons contan los pescadors, en lo lloc dit Talabira, una munió de canons enfonsats en lo fach. De segur qu' exos canons ab tota la seu duresa no haurán tingut la forsa ni la resistència d' exes àmfores trencadisses qu' allà en lo fons del mar se presentaren a la visita del busso que les descubri com un pilot de ferrenys canons.

No endebedes lo bell per més que lo fort.

FREDERICH RAHOLA.

(De La Vanguardia del dia 30 d' Agost.)

Los fadrins de les Guilleries

De Montseny a Vall d' Esteles, de Vallors al sot de Sau, quin esplet de jovent pua, quins minyons més ben plantats. Son escardatencs de mena, revinguts de cos y braus com la mascla plangonada que brota per quells boscats.

Ja podéu corre d' ací y d' allà que com aquestos en lloc n' hi ha.

Per tots los mercats y fires de Llevant fins a Ponent, los veuréu ab barretina y a l' orella roig clavell. Si a n' algun no's deixan caure senyal qu' hi bufa mal vent, son precursors de bonança filla vera del bon Deu.

Totes les noyes mirante a n'ells, quin capgirar-se los seus cervells!

May ningú 'n reb cap agraví, d' homrades son espill, sa conciencia sempre es pura com la blanca neu dels cims, pel treval ningú 'ls fa cara, ni l' ambició 'ls don negati, ni l' enveja los acora, ni 'ls espantan los perills.

Les Guilleres podéu ben dir qu' arren fan rotlo per sòs fadrins.

La seu cara es morena, colrada pels raigs del sol, son enjogassats y alegres y tenen tendre lo cor. Quan ells ballan la sardana, nostre ball tant pur y dolç, quin bellugarse les cames y quin ferne saltitrons.

Y a les fadrines de dintre l' vol, quines mirades, quins dolços mots.

Més si la pàtria perilla o algú befarla preté, ab lo trabuch a l' espatlla corra a la guerra 'l jovent, prou al Bruch varen trobarlos los aligots del francès; prou los trobarà qui vulla furtar de la Pàtria 'ls drets.

Llavors no eridan, als quatre vents, vita, vita fora y sometent.

ANTON BUSQUETS Y PUNSET.

Ripoll, 1893.

Secció Religiosa.

SANTS DE LA SETMANA.

Dissapte, 6.—S. Bruno fdr. y s. Emilio mr.

Quart creixent a les 6 h. 48 minuts de la tarda, en Capricorn.—Bon temps.

Diumenge, 7.—XXI. Ntra. Sra. del Roser, S. March p. y s. August cf.—Jubileu del Sant Rosari.

Dilluns, 8.—Sta. Brígida vda. y Reparada vg. mr.

Dimarts, 9.—S. Dionis b. mr. y sta. Publia abadesa.

Dimecres, 10.—S. Francisco de Borja y s. Lluís Bertrán, cfs.

Dijous, 11.—S. Nicasio b. mr. y sta. Plácida vg.

Divendres, 12.—Ntra. Sra. del Pilar de Saragossa, y sant Serafí cf.

QUARANTA HORES.

Avuy se troben en l' iglesia de Sant Pere.

Demà comensaran en l' iglesia del Carme.

Establiment tipogràfic del DIARI DE GERONA.

Pujada de Sant Feliu, núm. 3.

Secció Comercial

MERCATS Y FIRE

ESPECIES	MESURES	La Bisbal Die 28.	Gerona Die 29.	Olot Die 1.	St. Coloma de Farnés. Die 1.	Banyoles Die 3.	Cassa de la Selva. Die 3.	Figueroes Die 4.
Blat.	QUARTERA DE 80 LITRES	14'00 Ptas	13'50 Ptas	13'00 Ptas	14'50 Ptas	13'00 Ptas	13'00 Ptas	13'00 Ptas
Mastay.		13'00 »	11'00 »	12'00 »	13'00 »	10'50 »	12'00 »	11'00 »
Ordi.		8'00 »	7'75 »	08'00 »	8' »	8'00 »	08'00 »	6'50 »
Sègoi.		13 »	10'00 »	10'00 »	12'00 »	00 »	12'00 »	00'00 »
Civada.		7'00 »	6'75 »	07'50 »	7'00 »	7'00 »	7'00 »	6'50 »
Bessas.		12'00 »	13'00 »	13'00 »	15'00 »	14'00 »	14'00 »	11'50 »
Mill.		12 »	13'00 »	12'00 »	13'00 »	12'00 »	12'00 »	11'00 »
Panís.		11 »	11'00 »	11'00 »	12'00 »	11'00 »	10'00 »	10'50 »
Blat de moro.		13'00 »	12'50 »	11'50 »	13'00 »	13'00 »	13'00 »	12'00 »
Fajol.		»	00'00 »	10'00 »	11'00 »	11'00 »	00'00 »	00 »
Llobins.		8'00 »	7'50 »	9'00 »	7'50 »	09'00 »	8'00 »	08 »
Fabas.		12'00 »	11'50 »	12'00 »	12'00 »	12'00 »	12'50 »	10'75 »
Fàssols.		»	23'00 »	19'00 »	22'00 »	00'00 »	18'00 »	00'00 »
Monjetas.		28'00 »	24 »	18'00 »	26' »	00'00 »	26'00 »	00'00 »
Vellanas.	Quart. 100 l.	»	»	00'00 »	20' »	»	»	00'00 »
Nous.		»	»	10'00 »	»	»	»	»
Castanyas.		»	8'00 »	00'00 »	22'00 »	»	»	»
Trufes.	41'60 l.	0 »	4'50 »	1 »	3'00 »	3'00 »	3'00 »	0'00 »
Ous.	dotzena.	0'75 »	1'30 »	0'85 »	1'25 »	0'90 »	1'10 »	1'00 »

SECCIÓ D' ANUNCIS

OBRA NOVA

DELIBERACIONS

DE LA

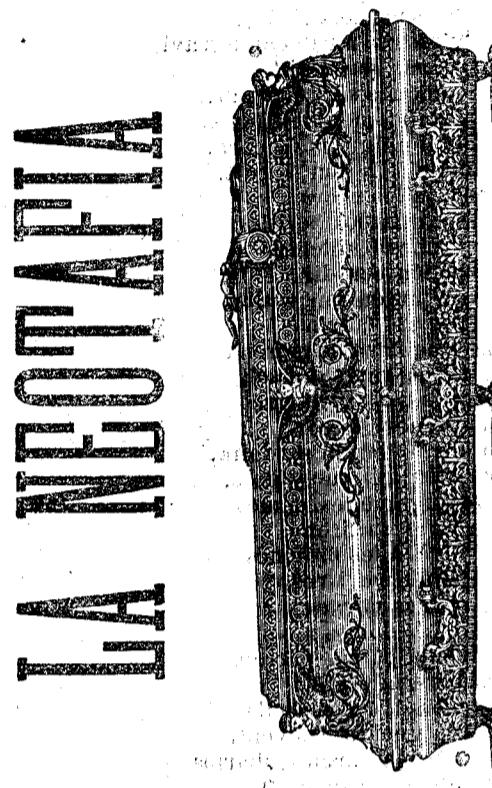
Primera Assamblea General de Delegats

DE LA

UNIÓ CATALANISTA

CELEBRADA Á MANRESA EN LO MES DE MARÇ 1892.

Aquesta obra, que conté la llista de Delegats de la Assamblea, discursos que en ells s' hi pronunciaren y llegiren, y las **Bases** definitivament aprobadas pera la **Constitució regional catalana**, se ven al preu de **dos pessetes** en la llibrería de Don Joseph Franquet, carrer de l' Argenteria, **Gerona**.

En aquest gran establiment s' hi troba á totas horas un assortit complet de baguts folrats, de totes mides, des dels intím preus de cinc pessetes en amunt. S' envian á domicili. Dirigir-se á **LA NEOTAFIA**, Carrer de l' Argenteria, 18.—GERONA.

ESTABLIMENT

TERÁPICH-SULFURÓS

dirigit per los Doctors

D. JOSEPH PUIGCARBÓ

D. AGUSTÍ BASSOLS Y PRIM.

Cuspe, 7 (junt al Teatre de Novetats). Teléfono, 301
BARCELONA.

Aquest establiment provehit de tots los avensos moderns, y també de perfeccionades calefacció y ventilació per medi del vapor, està destinat á:

Hidroterapia

Duxes comuns y sulfuroses de totes classes (anémies, nervioses, gastralgies, reumatisme, neurastenia, etc.)

Balneoterapia

Banyos comuns, sulfuroses, medicinales, — Banyos russos. — Bany turch.

Neumoterapia

Ayre comprimit y rarefet, oxígeno, nitrógeno, atmósferes creosotades y altres. — (Bronquitis, catarros crónics, tisis incipient, asma, etc.)

Sulfoterapia

Que consta de:

a) Aygues sulfuroses pera beguda, semblants á les de la Puda, Archena, Betelú, Bagnères de Luchón, etc. (Herpes, enfermetats secretes, limfatisme, escorbúta, etc.)

b) Pulverisacions sulfuroses (Angina é irritacions herpetiques del canyó, faringitis, bronquitis, etc.)

c) Baus d' inhalació (Bronquitis, asma, tòs herpes, etc.)

d) Vaporari d' inhalació difusa (Bronquitis, catarros crónics, coqueluche, etc.)

Aquestes aygues—dites Aygues sulfuroses de Barcelona—se usan ab èxit creixent en los molts casos en quins està indicat lo tractament sulfuroso. També se despatxan embotellades.

Massoterapia

local y general (girades, torcedures, fractures, reumatisme, etc.)

Electroterapia.

Consulta de malalties cròniques y nervioses, per lo Director DR. PUIGCARBÓ, de les 11 del matí á la 1 de tarda y de 5 á 7 de la tarda.

Consulta de malalties de l' aparato respiratori, per lo Director de la secció neumoteràpica, DR. BASSOLS Y PRIM, de 10 á 12 del matí y de 6 á 7 de la tarda.

Establiment de **Don Pere Prunell**

S' hi trobará un gran assortit de camises, corbates, colls y punys, sedas y llanas y demés articles de novetat pera vestits de senyora.

PREUS LIMITADISSIMS

Voltes de la Rambla, cantonada al carrer de Besadó, 26. Gerona

Máximo Fernández
PERRUQUER DE S. M.

Aygua Minòxima vegetal pera tenyir lo cabell. No té rival en lo mon, perqué á més de sos efectes maravellosos, no taca ni perjudica la pell en lo més mínim.

Aquest assombrós y sorprendent especific, se ven en dita perruqueria,

24, RAMBLA DE LA LLIBERTAT, 24
GERONA

Grans rebaixas al engrós.
També s' troba en venda en dit establiment la

Tintura americana instantánea

JOAN GRIVÉ

Progrés (carrer Nou) 10, Gerona

Aparatos d' il-luminació per gas y petroli.

Serveys complerts de cuyna. Cereria. Instalacions de para-llamps, campanetas elèctriques y telèfons, á preus limitadissims.

SUCURSAL JUNCOSA

Plaça de la Constitució, número 13
GERONA.

Casa especial en xocolates, cafés, sures y thés.

Xarop Anti-nerviós Morelló,
de escorxá de taronges amargues poli-bremurat

D' èxit segur pera combatre lo cansanci cerebral, terror nocturn, ensomnis, convulsions dels noys, epilepsia, clamsia, corea, (mal de St. Pau), etc.

VÍ Morelló

Quina, Carn-digerida, lacto-fosfat de calç

Reconeugut per metges eminents com superior a sos consemblants estrangers pera combatre los estats de debilitat, flaquesa, estenuació nerviosa, convalecencies, etc.

Portà del Àngel, 21 y 23.—BARCELONA.

ESTABLIMENT Y TALLER

DE

PAU CASSÀ

PINTOR Y EMPAPERADOR

Magnifics mostruaris de papers pera decorar habitacions desde 25 céntims á 30 pessetes la pessa.

Cromos, motlluras, y transparents cuadros

Novetat, bon gust y economia

Gerona. Baixada del Pont de pedra, 14

idem

idem

idem

idem

idem

idem

TO GIRONÉS

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

pesseta

idem

idem

idem

idem

1 F25 F50

Setmanari portaveu del Centre Català de Gerona y sa Comarca

Redacció y Administració: Sabateria Vella, número 2, primera

F25 F50

Extranjer. Fora.

ESTABLIMENT

Don Francisco Sabater

SOMBRERERIA

S'han rebut las últimas novetats per la pròxima temporada; los preus sumament econòmics.

CAMISERIA. SASTREERIA PER NOYES.

Especialitat en trajes pera col·legials

3, Rambla d' Àlvarez, 3

FILL DE FRANCISCO VILARDELL Y COMP.

SALT

MOLÍ FARINER

SISTEMAS AUSTRO-HUNGARI Y DE MOLAS

Tant per l' un com per l' altre sistema s' fan las moltas á preus sumament mòdichs.

Depòsit de bagels

SE VESTIDOS Y VESTIDAS

PREPS SUMAMENT MODICHS

LÉO SABADI. 23, Ballesterias, 23. GERONA

SABATERIA

JOSEPH M. VENTOS

Calsat pera senyors, senyoras y nens.

Especialitat pera l' que s'encarregui expressament.